THE PREPOSITIONAL REGIME OF VERBS

Anamaria PREDA, Assistant Professor, PhD, University of Craiova

Abstract: We have tried to describe the following concepts: ***the syntactic government****,* ***phrasal government*** *and* ***phrasal formant*** *of the verbs, while arguing for registering of the verbs with* ***phrasal formants*** *in the Romanian explanatory and normative dictionaries.*

Keywords: syntax, government, verb, formant, phrasal

1.1. În lucrări de lingvistică, se întâlnesc sintagme ca: *regim sintactic, termen regim, regim verbal, prepoziţie-regim, conjuncţie-regim, regim de acuzativ* (*genitiv, dativ*), *regim cazual, regim prepoziţional, reguli de regim, trăsături de regim, regimul verbului, regim monovalent / bivalent / trivalent, regim tranzitiv / intranzitiv.* Cel mai adesea, sintagma *regim sintactic* este utilizată ca sinonim al unuia dintre termenii: *recţiune, constrângere, restricţie de formă* şi vizează restricţiile de formă flexionară de caz, impunerea unei anumite prepoziţii sau conjuncţii de către termenul regent subordonatului său. Dicţionarele româneşti de tip explicativ (*DEX, MDA, NODEX, DEXI, DN, MDN*) prezintă, în mod identic, accepţiunea acestui termen în lingvistică, ca desemnând un raport de dependenţă între două cuvinte, dependenţă care se manifestă prin forma impusă termenului dependent de către regentul său. Genul proxim „raport de dependenţă" face posibilă echivalarea lui *regim* cu „relaţie de subordonare" sau „relaţie de dependenţă". Diferenţa specifică referitoare la restricţia de formă nu este de natură să opereze necesara delimitare a termenului *regim* de *relaţie de subordonare.*

Constatările expuse mai sus şi analiza efectuată asupra modului în care sunt întrebuinţate sintagmele care conţin termenul *regim* conduc la concluzia că e necesară o definire a acestuia.

1.2. Din punctul meu de vedere, *regimul sintactic* reprezintă capacitatea de guvernare exercitată de un cuvânt asupra altuia, capacitate manifestată printr-un sistem de norme sau reguli pe baza cărora se construieşte enunţul şi care vizează impunerea, respectiv restricţionarea unei anumite forme (cazuale, prepoziţionale, conjuncţionale) a termenului subordonat de către termenul regent. *Regimul verbal* include toate restricţiile sintactice şi semantico-sintactice impuse complementelor şi circumstanţialelor, datorită cărora se realizează coeziunea grupului verbal. Printre acestea se află şi *restricţionarea prepoziţională.* Oricare centru de grup sintactic impune, aşadar, restricţii de formă (caz, prepoziţie, conjuncţie) şi de rol tematic argumentelor, respectiv actanţilor săi. În calitatea de centru de grup verbal şi nucleu al enunţului, verbul impune anumite configuraţii sau organizări sintactice (de ex., *cineva+a pretinde* „a cere"+*cuiva+ceva*: *Bărbatul a pretins casierei o sumă de bani.* sau *cineva +a pretinde* „a cere"+*ceva*: *Individul a pretins bani.* şi *cineva+a pretinde* „a susţine"+*ceva*: *Cineva a pretins că vrea despăgubiri / să fie despăgubit.*). Organizarea sintactică şi semantică a enunţului se datorează, aşadar, *regimului verbal*. Clasificarea sintactică a verbelor se bazează pe câteva criterii: numărul şi tipul de

BDD-V493 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:14 UTC)

complemente (verbe zerovalente: *Ninge.*, monovalente: *Cad frunzele.*, bivalente: *Maria citeşte un roman., Mă doare mâna., El contează pe tine, Ea e inteligentă., Îl cheamă Luca.,* trivalente: *Primăria a atribuit contractul unei firme de casă., Tata m-a întrebat ceva., L-au supus unor chinuri inimaginabile.*), prezenţa sau absenţa complementului direct (*Cere un pix., Fuge pe stradă.*), prezenţa sau absenţa poziţiei de subiect (*El scrie., Plouă.*) ş.a.

1.3. Consider că alături de „criteriul prezenţei / absenţei unei anumite poziţii sintactice strâns legate de verb" (*GBLR,* 277) şi de cel al „prezenţei / absenţei formantului reflexiv" (*ibidem,* 279) poate fi adăugat criteriul prezenţei / absenţei formantului prepoziţional. *Formantul prepoziţional* este, în opinia mea, prepoziţia obligatorie, nesuprimabilă, deci constitutivă a unui verb, plasată de regulă după acesta: *Se pretează la orice.,* dar şi înainte, îndeosebi în enunţuri interogative sau emfatice: *La ce se pretează?, La orice se pretează, dacă vrea ceva. Verbele cu regim prepoziţional* se construiesc, în mod obligatoriu, cu prepoziţie: *Succesul depinde de muncă., Au atentat la siturile arheologice., A recurs la un gest extrem., Se bazează pe relaţii., Mita consta în bani.* ş.a., dar şi facultativ cu prepoziţie: *Vine la tine., Vine de la curs., Merge pe stradă., Intră în clasă.* Determinantul obligatoriu al primei serii de verbe este un complement prepoziţional, care are fie realizare lexico-gramaticală: *Rezultatul depinde de tine.*, fie propoziţională: *Rezultatul depinde de ce se va hotărî în comisie.* Determinantul celei de-a doua serii de verbe construite prepoziţional este, de regulă, un circumstanţial: *A ajuns la gară., Călătoreşte cu trenul., S-au mutat la Braşov.*

Cu privire la valoarea prepoziţiei considerate *formant verbal* (în comunicarea prezentă), Gabriela Pană Dindelegan notează că are „sens foarte abstract, funcţionează ca marcă actanţială, adică de legare a diverşilor actanţi nominali de centrul (capul) de grup, fiind impusă fie de regimul centrului (un centru verbal: *apelează* ***la****, constă* ***în****, contează* ***pe****, depinde* ***de****, se învecinează* ***cu****, se repercutează* ***asupra****, se teme* ***de***; un centru adjectival: *apt* ***de****, capabil* ***de****, contemporan* ***cu****, gelos* ***pe****, invidios* ***pe****, predispus* ***la****, sigur* ***de / pe****, similar* ***cu*** sau cu unul substantival: *frate* ***cu****, prieten* ***cu****, recurgerea* ***la****, supărarea* ***pe***), fie de anumite forme din paradigma centrului (pasivul, de exemplu, alege pentru introducerea Agentului prepoziţiile *de* şi *de către*: *Ion este ales* ***de*** (***către***) *colegi.*" (Dindelegan, *Elemente de gramatică. Dificultăţi, controverse, noi interpretări,* Bucureşti, Editura Humanitas Educaţional, 2003, p. 166).

1.4. Există şi alte clase lexico-gramaticale cu *regim prepoziţional*. Că prepoziţia este *formant* al unor verbe o demonstrează faptul că se transmite şi derivatelor verbale: *a depinde de, dependenţa de, dependent de, independent de, dpinderea de*; *a participa la, participarea la, participant la*; *a se baza pe, bazarea pe, bazat pe* ş.a.m.d.

1.4.1. Substantivele derivate din verbe prepoziţionale „moştenesc" prepoziţia de la baza verbală: *dependenţa de droguri* (< *a depinde de*), *participarea la conferinţă, asistarea la naştere, ataşarea de tine, axarea pe principii, complacerea în această situaţie, accesul la informaţie, instigarea la nesupunere, apelul la clemenţă, chiulul de la şedinţă, recurgerea la violenţă, încadrarea în schemă.* Pe lângă acestea, şi altele impun frecvent modificatorului o anume prepoziţie: *cură de slăbire, catedră de limbi clasice, fel de mâncare, gen de comportament, mod de prelucrare, grad de rudenie, nivel de corupţie* ş.a. Adaug substantivele provenite din adjective, care apar în tiparul din *nebunul de paznic* (modificabil în „*paznicul nebun*"), *amărâta de femeie, prostul de prezentator, deşteptul de coleg, idiotul de şofer, amărâtul de ţăran, bietul de el, săracul de el.*

BDD-V493 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:14 UTC)

1.4.2. Participiile şi adjectivele derivate din aceste verbe „preferă" aceeaşi prepoziţie ca baza lor: *abuzat de procurori, acomodat cu noile condiţii, adaptat la cerinţele pieţei, ahtiat după bani, alcătuit din două capitole, asociat cu o firmă privată, axat pe această ofertă, bazat pe principii, decis asupra temei, decăzut din drepturile părinteşti, abonat la internet, ameninţat cu dosar penal, anexat la dosar, asemuit cu un actor, date referitoare la excursie, pretabil la recompartimentare, dependent de droguri, husă adaptabilă la i-pad, echivalent cu acest preţ, asemănător cu sacoul tău, asortabil cu orice, asortat cu costumul* ş.a. Asemenea lor, adjectivele propriu-zise sau derivate ale unor verbe neprepoziţionale manifestă preferinţe pentru anumite prepoziţii: *bun de plată, bun la orice, apt de muncă, lipsit de iniţiativă, plin de energie, leit cu prinţul, dătător de speranţă, străin de aceste activităţi, aducător de noroc, alergic la medicamentul acesta, atent la explicaţii, avid de reclame, băutor de bere, beteag de picioare, binecuvântat de Dumnezeu, bolnav de reumatism, bucuros de oaspeţi* ş.a.

1.4.3. Şi anumite adverbe apar însoţite de prepoziţii. Gramatica tradiţională considera că cele mai multe grupuri formate dintr-un asemenea adverb şi o prepoziţie au statut de locuţiuni prepoziţionale: *alături de, dincolo de, înainte de, aproape de, departe de, deopotrivă de, aidoma cu, apropo de, conform cu, dimpreună cu, împreună cu, laolaltă cu, primprejur de, totuna cu, vizavi de* ş.a. Dintre toate acestea, doar *înainte de* mai are, în *DOOM*[2], statut de locuţiune prepoziţională. Cu privire la aceste grupuri, autorii *GBLR* propun următoarea soluţie „ori de câte ori există măcar un context în care cuvântul (n.n.adverbul) poate să apară şi singur, fără subordonaţi, el se va califica drept adverb (+complement), iar dacă nu există context în care să apară singur, el se va califica drept prepoziţie […] ***înainte*** este adverb (adverb+complement: *înainte de Crăciun*), dar ***înaintea*** […] este prepoziţie (*înaintea Crăciunului*)" (*op.cit.*, 313). Extinzând raţionamentul, rezultă că grupurile de mai sus nu sunt locuţiuni prepoziţionale, ci adverbe care impun numai prepoziţiile respective: *alături de,* nu **alături din, dincolo de,* nu **dincolo cu, înainte de,* nu **înainte pe, departe de,* nu **departe dintre, deopotrivă de,* nu **deopotrivă sub* ş.a.m.d. Tot astfel, notez câteva exemple de adverb+prepoziţia *de*, dintr-o serie foarte bogată, care funcţionează unitar drept circumstanţial cantitativ cu sau fără semnificaţie suplimentară superlativă, având un regent adjectival sau adverbial: *teribil de, formidabil de, excesiv de, fantastic de, grozav de*; *atât de, cât de, destul de, sufficient de, oricât de* ş.a.

1.4.4. Anumite numerale cardinale impun prepoziţia *de*: *douăzeci de, douăzeci şi unu de, o sută cincizeci de* ş.a.m.d.

2. Ca şi *tranzitivitatea, regimul verbal prepoziţional* are grade de manifestare:

a. forte (*a depinde de, a consta în, a recurge la, a adera la, a asista la, a se axa pe, a se baza pe, a beneficia de, a se bizui pe, a cadra cu, a se complace în, a se compune din, a concura la, a se confrunta cu, a consta în, a conta pe, a contribui la, a* (*se*) *converti în, a se crampona de, a culmina cu, a da de, a da peste, a deborda de, a se deosebi de, a deposeda de, a se desolidariza de, a se dezice de, a predispune la, a priva de, a îndemna la ş.a.*);

b. mediu (*a complota, a* (*se*) *răţoi, a ofta, a condiţiona, a* (*se*) *debranşa, a* (*se*) *defini, a degenera, a* (*se*) *detaşa, a* (*se*) *plictisi, a* (*se*) *obişnui, a se lăuda, a lipsi, a se logodi, a întârzia, a se încumeta*).

BDD-V493 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:14 UTC)

3. În cele ce urmează, semnalez două situaţii în care *formantul prepoziţional,* singur sau împreună cu cliticul reflexiv sau pronominal, funcţionează sau nu ca dezambiguizator.
3.1. Doar *formantul prepoziţional* are rol dezambiguizator în exemplele următoare: *El a abolvit* „a terminat" *liceul.* vs *L-au absolvit de* „au iertat de" *răspunderea penală.*; *I-a adus* „a oferit" *flori.* vs *Vecinul tău aduce cu* „seamănă cu" *Tom Cruise.*; *A ajuns* „a sosit" *la gară.* vs *Oameni buni, ajunge cu* „încetaţi cu" *mizeriile!*; *A atârnat* „a agăţat" *harta pe perete.* vs *Mandatul lui atârnă de* „depinde de" *decizia parlamentului., Apelează-mă* „sună-mă" *dacă ai nevoie de ceva!* vs *Trebuie să apeleze la* „ceară" *ajutorul colegilor., Ascultă* „audiază, aude" *muzică.* vs *El ascultă de* „ia în considerare, respectă" *părinţi., Sistemul asistă* „urmăreşte, monitorizează" *şoferii în trafic.* Vs *Asistă la* „ia parte la" *slujbă., Aspiră* „trage, absoarbe" *praful.* vs *Aspiră la* „năzuieşte, tinde spre, doreşte" *fotoliul de la Cotroceni., Pentru mine, contează* „are însemnătate" *încrederea ta.* Vs *Contez pe* „mă bazez, mă bizui pe" *tine., El a concurat* „a participat la concurs" *pentru obţinerea titlului.* vs *Mai mulţi factori concură la* „tind spre" *siguranţa rutieră., Cum decurge* „se desfăşoară" *operaţia de salvare?* vs *Temerea decurge din* „rezultă din" *ignoranţă.*
3.2. Atât prepoziţia, cât şi formantul reflexiv sau cliticul pronominal schimbă sensul verbului în exemplele: *I-a apucat* „a prins" *mâna.* vs *S-a apucat de* „a început" *pictură., A ataşat* „a anexat" *adeverinţa.* vs *S-a ataşat* s-a apropiat sufleteşte" *de acel câine., Acoperă* „a învelit" *casa cu ţiglă.* vs *Se acoperă de* „s-a înjosit" *ruşine., A agăţat* „a atârnat" *paltonul în cuier.* vs *Se agaţă de* „se cramponează" *putere., A ajuns* „a sosit" *acasă.* vs *Nu s-a ajuns la* „nu s-a convenit, n-a rezultat" *nicio soluţie., A ales* „a preferat" *costumul roşu.* vs *Nu s-a ales cu* „nu i-a rămas" *nimic., Aşteaptă* „stă să întâmpine" *tramvaiul.* vs *Nu se aştepta la* „nu prevedea" *acest deznodământ., A atârnat* „a agăţat" *tabloul pe perete.* vs *Viaţa lui atârnă de* „depinde de" *tine., Focul arde* „e aprins" *mocnit.* vs *Nu-i arde de* „nu-i convine" *nimic.*

4. Mai semnalez şi situaţiile în care verbul îşi păstrează aceeaşi semnificaţie atât în construcţia prepoziţională, cât şi în cea neprepoziţională, *formantul prepoziţional,* singur sau împreună cu cliticul reflexiv, neavând rol dezambiguizator: *El achită datoriile.* cf *El se achită de datorii.*; *A aflat vestea cea mare.* cf *A aflat de(spre) vestea cea mare.*; *Promisiunea lui ne-a amăgit.* cf *Ne-a amăgit cu promisiunea făcută.*; *Scandalurile animă peisajul.* cf *Spaţiul se animă cu lume bună.*; *Cehia îşi apără titlul.* cf *Se apără de adversari.*; *Apasă butonul!* cf *Apasă pe buton!*; *Apucă bara!* cf *Se apucă de bară.*; *Mă doare gâtul.* cf *Mă doare în gât.*; *Ungaria delimitează zonele cu acces interzis.* cf *Partidul s-a delimitat de declaraţiile senatorului.*; *A deprins arta gătitului.* cf *S-a deprins cu un orar constant al somnului.*

5. Există şi situaţii când verbul, atât în construcţia personală, cât şi în cea impersonal-pasivă, păstrează *formantul prepoziţional* şi semnificaţia: *Abuzează de funcţie.* cf *Se abuzează de funcţie., A aflat de voi.* cf *S-a aflat de voi.*

6. *Formantul prepoziţional* al unui verb poate avea realizări diferite: ***Accede la** titlu olimpic., Echipa **accede în** semifinală., **Accede pe** o treaptă superioară.*; *Fotbaliştii **se***

BDD-V493 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:14 UTC)

acomodează cu *terenul., Copilul nu* ***s-a acomodat la*** *grădiniţă.*; *Textul* ***abundă în*** *greşeli.* cf *Piaţa neagră* ***abundă de*** *arme.*; *L-****au acuzat de*** *delapidare., L-****au acuzat pentru*** *avizul dat proiectului Roşia Montana.*; ***Candidează la*** *parlamentare.,* ***Candidează pentru*** *un nou mandat.*; ***Se concentrează asupra*** *drepturilor minorităţilor.,* ***Se concentrează pe*** *reţelele de socializare.,* ***Se concentrează la*** *alte lucruri.*; *Nu mai* ***conteneşte cu*** *laudele, Nu mai* ***conteneşte din*** *lăudat, Nu mai* ***conteneşte în*** *lăudarea actorului.*; ***Au descins la*** *Avicola.,* ***Au descins în*** *biroul procuroarei.*; ***S-a calificat în*** *semifinală., Nu* ***s-au calificat la*** *Campionatul Mondial., Cine* ***s-a calificat pentru*** *finală?*

7. Există situaţii când construcţia prepoziţională e sinonimă cu cea în care verbul îşi ataşează un nominal în dativ: *Se acomodează cu noile condiţii.* cf *Se acomodează noilor condiţii.*; *Finanţele din Maramureş vor aparţine de Direcţia Regională a Finanţelor Publice Cluj.* cf *Propunerea aparţine unui parlamentar.*; Cele mai multe exemple însă sunt cele în care construcţia prepoziţională cu *la* este echivalentă cu dativul. Cele două construcţii „nu sunt variante sintactice, deoarece [...] nu asistăm la o neutralizare a opoziţiilor gramaticale de tipul obiect direct / obiect indirect sau obiect direct / obiect prepoziţional şi obiect secundar / obiect prepoziţional. Structura de tipul *la* +acuzativ este determinată contextual din raţiuni de ordin semantico-stilistic." (Bogdan Oprea 2011: 46). Iată asemenea exemple: *Se adaptează la noul stil de viaţă.* cf *Se adaptează noului stil de viaţă.*; *Se afiliază la PPE.* cf *Se afiliază moţiunii opoziţiei.*; *S-a conformat deciziei.* cf *Un ordin este autorizat dacă se conformează la tradiţie.*; *Singurătatea omului se contrapune triumfului noii ere globale.* cf *Singurătatea omului se contrapune la triumful noii ere globale.*; *Datorează mult la bugetul de stat.* cf *datorează mult bugetului de stat.*

8. Un caz special este cel al verbelor simetrice, care presupun „reciprocitatea". Prima situaţie semnalată este cea a acestor verbe cu sau fără clitic reflexiv. Dacă aceste verbe cu reciprocitate intrinsecă sau dobândită au un subiect-nominal la plural, prezenţa construcţiilor pronominale reciproce precedate de prepoziţia *cu* este facultativă: *Ei se apără* (*unul pe altul*); *Voi v-aţi certat* (*unul cu celălalt*); *Ei au divorţat* (*unul de celălalt*), *Părerile nu concordă* (*unele cu celelalte*); *Ei s-au confruntat* (*unul de celălalt*); *Pedepsele nu se contopesc* (*una cu alta*); *S-au despărţit* (*unul de celălalt*); *Cele două aspecte contrastează* (*unul cu altul*). Dacă subiectul aceloraşi verbe este un nominal la singular, prezenţa grupului prepoziţional este obligatorie (nu neapărat şi realizată): *El se apără de critici*; *Ea s-a logodit cu tine.*; *El a divorţat de Maria.*; *Opinia mea nu coincide cu a ta.*; *El colaborează cu tine.*; *Compară sacoul tău cu al lui.*; *Părerea mea nu concordă cu a ta.*; *Pedeapsa asta nu se contopeşte cu celaltă.*; *Un aspect contrastează cu celălalt.*; *Ion se desparte de Vasile.*

Concluzii:

1. *Regimul sintactic* reprezintă capacitatea de guvernare exercitată de un cuvânt asupra altuia, capacitate manifestată printr-un sistem de norme sau reguli pe baza cărora se construieşte enunţul şi care vizează impunerea, respectiv restricţionarea unei anumite forme (cazuale, prepoziţionale, conjuncţionale) a termenului subordonat de către termenul regent.
2. Există o categorie de verbe cu *regim prepoziţional*, care includ în matricea sintactico-semantică anumite prepoziţii, numite aici *formanţi prepoziţionali.* Complementul realizat cu ajutorul acestora se numeşte *complement prepoziţional.*

BDD-V493 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:14 UTC)

3. Dicţionarele au obligaţia să includă *formantul prepoziţional* obligatoriu în verbul-titlu: *a depinde de, a se apuca de, a abunda în / de, a se baza pe, a consta în, a recurge la* ş.a.m.d., iar pe cel facultativ, în interiorul articolului respectiv. Modelul poate fi cel al înregistrării verbelor cu formant reflexiv în noul *DOOM*: *bizui* (*a se ~*).
4. Am evidenţiat, pe de o parte, rolul dezambiguizator al formantului prepoziţional: *Prietenul ei aduce cu Robert Redford.* vs *Fondul Proprietatea aduce profit acţionarilor.*, iar, pe de altă parte, sinonimia sintactică a construcţiei prepoziţionale cu cea neprepoziţională a aceluiaşi verb: *A aflat de rezultatul meciului.* cf *A aflat rezultatul meciului.*
5. Majoritatea adjuncţilor verbali se construiesc prepoziţional. În exemplul: *Vine la tine împreună cu Maria, cu maşina, la ora 17.*, verbul *a veni* are patru adjuncţi construiţi prepoziţional.
6. Utilizarea de prepoziţii diferite după acelaşi verb se înscrie într-o tendinţă mai veche, de înnoire a legăturilor prepoziţionale, semnalată de Alexandru Niculescu (Niculescu 1963: 316).

Bibliografie

Avram, Mioara, *Consideraţii asupra dinamicii limbii şi asupra studierii ei în româna actuală*, în vol. *Aspecte ale dinamicii limbii române actuale*, vol. al II-lea, Bucureşti, Editura Universităţii, 2003, p. 15-23.
Bogdan Oprea, Helga, *Ipostaze ale variaţiei lingvistice în domeniul gramaticii. Studiu de caz: variantele morfologice*, în *Limba română. Ipostaze ale variaţiei lingvistice*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2011, p. 29-57.
Cuniţă, Alexandra, *prepoziţia, abordări vechi şi noi în lingvistica românească,* în *Tradiţie şi inovaţie în studiul limbii române,* Bucureşti, editura Universităţii din Bucureşti, 2004, p. 79-87.
Drașoveanu, D.D., *Legături sintactice de la stânga la dreapta*, CL, anul XIV, nr. 2, 1969, p. 241-246.
GALR = Gramatica limbii române, vol. I *Cuvântul,* vol. II, *Enunţul*, Bucureşti, Editura Academiei, 2008.
GBLR = Gramatica de bază a limbii române, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic Gold, 2010.
Geană, Ionuţ, *Lexiconul verbelor construite prepoziţional*, în *Limba română. Teme actuale,* Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2009, p. 103-109.
Geană, Ionuţ, *Din nou despre prepoziţiile semilexicale*, în *Limba română. Controverse, delimitări, noi ipoteze,* Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2010, p. 75-83.
Geană, Ionuţ, *Tipare sintactico-semantice de verbe construite prepoziţional*, în *Limba română. Dinamica limbii, dinamica interpretării,* Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2008, p. 55-61.
Moldoveanu, Mona, *Situaţii de postpoziţii în limba română*, în *Limba română. Aspecte sincronice şi diacronice*, Bucureşti, editura Universităţii din Bucureşti, 2006, p.147-153.
Nicula, Irina, Cristinel Sava, Mariana Gherghina, Anca Motoroiu, Monica Dumitrache, *Un tip special de codificare a argumentelor: tiparul syntactic Mă doare gâtul / Mă doare în gât*, în *Limba română. Structură şi funcţionare*, Bucureşti, Editura Universităţii din Bucureşti, 2005, p. 161-173.

BDD-V493 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:14 UTC)

Pană Dindelegan, Gabriela, *Elemente de gramatică. Dificultăţi, controverse, noi interpretări,* Bucureşti, editura humanitas Educaţional, 2003.

Dicţionare

DEX 1996, 1998, 2009, 2012= *Dicţionarul explicativ al limbii române,* Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic Gold, 1996 (1998, 2009, 2012).
DOOM^2 *= Dicţionar ortografic, ortoepic şi morfologic al limbii române,* ediţia a II-a revăzută şi adăugită, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic Gold, 2010.
DE= Marcel D. Popa, Alexandru Stănciulescu, Gabriel Florin-Matei, Anicuţa Tudor, Carmen Zgăvărdici, Rodica Chiriacescu, *Dicţionar Enciclopedic*, Bucureşti, Editura Enciclopedică, 1993-2009.
DN = Florin Marcu, Constant Maneca, *Dicţionar de neologisme*, Bucureşti, Editura Academiei, 1986.
DS= Mircea şi Luiza Seche, *Dicţionar de sinonime*, Editura Litera Internaţional, 2002.
DSL = Angela Bidu-Vrănceanu, Cristina Călăraşu, Liliana Ionescu-Ruxăndoiu, Mihaela Mancaş, Gabriela Pană Dindelegan, *Dicţionar de ştiinţe ale limbii*, Bucureşti, Editura Bnemira, 2001.
MDA = Mic dicţionar academic, Bucureşti, Editura Univers Enciclopedic 2002.
MDN = Florin Marcu, *Marele dicţionar de neologisme*, Bucureşti, Editura Saeculum, 2000.

BDD-V493 © 2013 Arhipelag XXI Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-15 20:00:14 UTC)